

[Elgaard.]

Jeg beder da Ministeriets Medlemmer om overfor den af mig fremdragne Sag, der er mindst lige saa alvorlig, idet de høstmæssige Driftsmidler er blevet ødelagt for 1 Aar, at vise Forstaaelse og være med til sammen med Finansudvalget og Rigsdagen at sige: Nogen Hjælp maa de have.

Jeg vil endvidere gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg i mine Udtalelser hverken har krævet, hvad Skaden er vurderet til, eller krævet et bestemt Beløb eller nævnt den Form, hvorunder Hjælpen skulde ydes. Jeg henstiller blot endnu en Gang saa indtrængende, som jeg kan, til den højtærede Landbrugsminister og Regeringen som Helhed og til Finansudvalgets Medlemmer at komme de paagældende til Hjælp paa en eller anden Maade og i nogen Udstrækning.

Christiani: De forskellige Udtalelser, som i de sidste Dage er faldet her fra ærede Medlemmer og fra de højtærede Ministre i Anledning af, hvad jeg havde den Ære at fremsætte forleden Dag, vil jeg gerne have Lov at imødegaa med et Par korte Svar.

Jeg vil gerne først vende mig til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det ærede Medlem har beskæftiget sig en Del med mine Udtalelser om Lønforholdene, men jeg har ikke Indtryk af, at det ærede Medlem rigtigt har forstaaet, hvad jeg havde sagt, og derfor skal jeg ganske kort klarlægge et enkelt Punkt og saa for øvrigt henvisse det ærede Medlem til nærmere at studere de Udtalelser, jeg har fremsat.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt, at der var Krise i Lande med lav Løn og i Lande med høj Løn, og saa var der jo ikke nogen Mening i at sige, at man eventuelt kunde komme ud af eller i hvert Fald væsentligt forbedre de nuværende Tilstande ved at sænke Lønnen. Det ærede Medlem vil imidlertid lægge Mærke til, at jeg ganske vist sagde, at der var Krise i Lande med forskellige Lønforhold, men at naar der var Krise ogsaa i Landene med lav Løn, skyldtes dette den Omstændighed, at disse Lande gennem alle de Restriktioner, som var fulgt i Krisens Spor, var afskaaret fra deres normale Handelsforbindelse med Udlandet. Og Krisens egentlige Aarsag var netop den, at Eksporten var hørt op, og med Eksporten Importen, og naar Handelsomsætningen gaar ned, sagde jeg, følger Fattigdom, og saa er selv de mest drastiske Foranstaltninger ikke

i Stand til at overvinde Krisen, og derfor vil heller ikke i saadanne Tilfælde selv en betydelig Lønsenkning være i Stand til at opveje de Tab, som disse Lande har lidt ved, at de har mistet deres Omsætning med Udlandet.

Men jeg fremhævede udtrykkeligt, at Danmark havde haft den forholdsvis gunstige Stilling, at vi har kunnet opretholde vor Eksport i Mængde, og med denne Eksportmængde kunde vi købe den nødvendige Importmængde; og naar det var muligt, saa burde vi kunne have indrettet vore indre Forhold saaledes, at vi var blevet forskaanet for store Dele af Krisen, som nu ellers har ramt os.

Jeg skal saa ikke længere beskæftige mig med det ærede Medlems lange Indlæg. Jeg vil gerne henvise det ærede Medlem til det andet ærede Medlem Hr. Hans Nielsens videre Oplysning og, om jeg saa maa sige, Oplæring i politiske Synspunkter. Jeg betragter i det hele det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen nærmest som lagt hen til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens videre fremtidige Omsorg.

Jeg skal derefter tillade mig at rette et Par Bemærkninger til et Par af de ærede Medlemmer fra det konservative Parti, hvis Bemærkninger ogsaa delvis var henvendt til mig. Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich udtaler, at Landbrugets Priser skal sættes op, uden at Lønningerne samtidig sættes ned, og dermed skal Kriseproblemet løses, saa vil jeg gerne advare det ærede Medlem mod at love mere, end han kan holde. Jeg tror ikke, det er muligt at løse Kriseproblemet alene paa denne Maade, medmindre der kommer en betydelig Stigning af Priserne udefra. Jeg vilde i det hele taget sætte Pris paa, om de ærede Medlemmer af det konservative Parti med deres Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, i Spidsen, og indenfor Partiet ogsaa det ærede Medlem Hr. Prieme, som udtalte sig her i Dag, lidt klart vilde sige, at de er ganske enige med os i Venstre om, at det vilde være naturligt og rimeligt under de foreliggende Forhold at gaa ind for en Sænkning af det almindelige indre Prisniveau, derunder ogsaa af Lønniveauet. En klar Udtalelse herom vilde være rigtig. Jeg tror, at Partiet i Virkeligheden er enig med os paa dette Punkt.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede Medlem Hr. Prieme, at jeg er enig i hans Betragtninger med Hensyn til Brugsforeninger. Jeg mener, at de Foreninger og Selskaber, som ledes under Former som disse, skal være solidariske med andre Ar-